

הסיפור
שליסיפור מעורר השראה
לשולחן השבתפעם מנהיג,
תמיד מנהיג

מר יהושע שגיא

שבבסיס, כמובן, אך רוב החיילים העדיפו להגיע לשם בחגים מאשר להישאר בחדרי המגורים.

בצמרת צה"ל היו גורמים שלא התלהבו מכך שאזרחים נכנסים לבסיסים לפעילות דתית, אך עבורי היה בכך שינוי מרענן. חשתי שהדבר חשוב מאוד, ושזה אפילו תורם לכשירות המבצעית של החיילים. למעשה, זו הייתה תחילתה של פעילות תנועת חב"ד בבסיסי צה"ל.

ראש אמ"ן ממלא תפקיד חשוב ביותר: הייתי אחראי לספק לממשלה ניתוחים והערות בנוגע להכרעות גורליות בעלות חשיבות לאומית, כמו למשל, בשאלה האם לצאת למלחמה או לא. לעתים חלקנו את הערכותינו המודיעיניות עם האמריקנים, ולצורך כך הייתי נוסע מפעם לפעם לארצות הברית. באותן נסיעות, הייתי מתארח בדרך כלל אצל גיסי בלונג איילנד.

הרב מיידנצ'יק ביקש את כתובתו של גיסי, ויום אחרי שנחתי בניו יורק, הגיע חסיד חב"ד ושאל אם יוכל לקבוע עבורי פגישה עם הרבי.

ביום המיועד, האיש אסף אותי והסיע אותי לשכונת קראון הייטס. בבית מדרשו של הרבי ראיתי תור של אנשים שהמתינו מחוץ לחדר קטן שבו העביר הרבי את ימיו, אך לא נדרשנו להמתין זמן רב עד שנקראתי להיכנס.

מעולם לא פגשתי את הרבי קודם לכן, ולכן הייתי די שקט ומסוגר, עם זאת, ניהלנו שיחה קלה. הרבי שאל אותי שאלות והשתדלתי לענות עליהן. ההיכרות המקיפה של הרבי עם המצב בישראל והבקיאות שגילה בכל הדקויות ובפרטי הפרטיםדהימו אותי. התרשמותי הייתה שהוא בוודאי תודרך בקביעות, או שקרא כמה עיתונים מדי יום כדי להתעדכן במתרחש בישראל. אני עצמי הייתי מבלה כעשר שעות בכל יום בקריאה כדי להישאר מעודכן, וקשה לי להאמין שהיה לו את הזמן לכך.

הוא ידע בדיוק מה אנחנו עושים בחברון, למשל, כמו גם על החיכוך בין המפלגות השונות. הוא כמובן לא היה חבר בליכוד או במפלגה כלשהי, אבל הוא הכיר את השטח ממש כמו אחד מבפנים.

מיום שבו התגייסתי, השתייכתי לאגף המודיעין בצה"ל. כמי שנולד וגדל בירושלים שלפני קום המדינה, שלטתי בשפה הערבית, והתחלתי לטפל בסוכנים ובמודיעים ערביים. משם טיפסתי בסולם הדרגות וסיימתי את השירות בדרגת אלוף. בשנת תשל"ט (1979), מונית לתפקיד ראש אמ"ן - אגף המודיעין.

במהלך שירותי בצבא הכרתי את ר' שלמה מיידנצ'יק, יו"ר ועד כפר חב"ד, ומהרגע הראשון חשתי שיש בינינו הרבה מן המשותף.

בתפקידי כראש אמ"ן, הבחנתי שלחיילינו הצעירים חסר קשר עם מסורת ישראל, במיוחד סביב חגי ישראל, והחלטתי לנצל את ההיכרות הזו. ברחבי המדינה היו כמה בסיסים קטנים תחת פיקודי, שבכל אחד מהם היו בין עשרה לשלושים וחמישה חיילים, וסברתי שראוי היה כי יוכלו להתפלל בחגים או לציינם בדרך כלשהי.

ביקשתי את עזרת תנועת חב"ד לניהול הפעילות הזו, ונעניתי בחיוב. איש לא היה מחויב ללכת לבית הכנסת

«

לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

בפוליטיקה. אך הבנתי מהרבי כי ראוי שאחזיק מעמד ולא אטוש את עמדתי.

נלחמתי בכל מלחמות ישראל, החל ממבצע סיני ועד למלחמת לבנון. בכל פעם שאדם יוצא למלחמה הוא מסכן את חייו או חיי אחרים. לכן, זקוקים למשהו רוחני שאפשר להיאחז בו כדי להישאר ממוקדים. עבורי, היו אלה אותן פגישות עם הרבי.

לאורך השנים נפגשתי עם מנהיגים שונים: ישבתי עם הנשיא קרטור, וכן עם ראש הממשלה בגין ועם הנשיא רייגן במשרד הסגלגל. אני זוכר שהתווכחתי עם רייגן סביב השאלה האם מותר לנו לצלם צילומי אוויר בשטחי אויב, אך אינני זוכר מילה ממה שאמר. הפגישות עם הרבי, לעומת זאת, הן משהו שאנצור בלבי כל חיי.

מר יהושע שגיא (ת"צ"ד-תשפ"א [1933-2021]) מילא תפקידים צבאיים ומדיניים שונים, ביניהם ראש אגף מודיעין בצה"ל, חבר כנסת וראש עיריית בת ים. הוא רואיין בביתו בחודש אדר תש"ע (2010).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תש"ו (1950) — בשיחה לתלמידים שעמדו לנסוע בשליחות ה"מרכז לענייני חינוך" לקהילות נידחות כדי להפיץ שם תורה ומצוות, הורה להם הרבי לומר מדי יום את פרק התהלים התואם למניין שנתו של אדמו"ר הרי"צ, וכן לקחת עמם מאמר חסידות ותמונה שלו - "כדי שיוקלט אצלנו מה שהרבי רוצה מאתנו", שכן, בזה תלויה הצלחת השליחות.¹ י"ב במנחם אב

< תש"נ (1990) — ימים ספורים לאחר פרוץ מלחמת המפרץ, עם פלישת סדאם חוסיין מנהיג עיראק לכוויית השכנה, עבר לפני הרבי במהלך חלוקת הדולרים, חבר הכנסת לשעבר מר אלי קולס, ושאל, מה המסר של הרבי לתושבי ארץ הקודש, נוכח איומיו של הרודן מבגדד. "יש להוסיף ולהתחזק בביטחון בה", ענה הרבי, "והקב"ה מצדו יוסף עוד יותר בברכותיו". י"ד במנחם אב.

1 תורת מנחם א, עמ' 151ב

הרבי שאל אותי בנוגע לאיומים השונים שבפניהם ניצבת ישראל - האם סוריה עלולה ליזום מתקפה נוספת, למשל, והאם נצליח לעמוד בתוקף אל מול הלחצים לעשות עוד ועוד ויתורים לערבים.

הרבי הזהיר שלא נמסור שום שטח לערבים, משום שהארץ שייכת לעם ישראל, ועלינו לשמור עליה. ישראל היא מדינה מאוד מתקדמת וחדשנית, אך אנו גם רגישים מאוד ללחצים חיצוניים; הבנתי שהרבי אומר לי שעלינו לעמוד בלחצים, ולא לפגוע בירושה שנמסרה לעם ישראל. בשנת תשמ"ג (1983), אחרי אירועי סברה ושתילה, כאשר פלנגות נוצריות טבחו בפלסטינים שהתגוררו בלבנון בשטחים שהיו בשליטת צה"ל, נאלצתי לעזוב את הצבא. ועדת פֶּהָן שהוקמה כדי לחקור את הטבח, הטילה עליי אחריות על שלא הזהרתי מראש את הדרג המדיני בצורה מספיק מפורשת שאירוע כזה עלול להתרחש. ההאשמה כשלעצמה הייתה מגוחכת; היה ידוע לכל שהאנשים הללו רוצחים, והפיקוד הצבאי לא היה צריך לומר זאת להם. ברגע אחד נקטעו שלושים ושתיים שנות שירות, ונאלצתי לקום וללכת. לא קל לי לדבר על הפרק הזה בחיי.

בלילה שבו התפטרתי, הייתי במשרדי בקריה בתל אביב, עסוק בלסיים את הדברים האחרונים שנותרו לטיפולי. בסביבות השעה עשר בלילה נכנס מיינדנצ'יק ובידו מסר מהרבי.

"אינך צריך לדאוג", אמר לי. "בעזרת ה' הכול יסתדר בהמשך". הרגעים האחרונים הללו במשרדי במטכ"ל נותרו חרוטים בי מאז.

לאחר כמה שנים נכנסתי לפוליטיקה. נבחרתי לכהן כראש העיר בת ים, ובהמשך לכנסת.

יום אחד נקבעה לי נסיעה לווינגטון, ושוב, בדרכי לשם, מיינדנצ'יק יצר איתי קשר. הסכמתי להצעתו לפגוש את הרבי - כאשר הפעם אגיע בלוויית אשתי, ובתור חבר כנסת.

חלפו עשר שנים מאז פגישתי הראשונה עמו, אך כאשר נכנסתי אל הרבי, הוא המשיך את השיחה מהנקודה שבה סיימנו בפעם הקודמת. נדהמתי מכך שהוא עדיין זכר אותי. "כל העניינים הטובים, כשמתחילים, אזי ממשיכים", אמר. "אף על פי שבאופן רשמי נסתיים העניין, אבל מצד הקדושה שבדבר, צריך להמשיך ככל האפשר. בוודאי יש לך אפשרות להביא עוד טוב לעם היושב בארץ הקודש בעניינים של קדושה, ומתוך שמחה וטוב לבב". כלומר, הרבי הורה לי להמשיך באותו מרץ כמו קודם.

באותה תקופה התלבטתי האם לעזוב את החיים הפוליטיים, מתוך הרגשה שאינני מתאים לעיסוק

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org